

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **A. H.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje,** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2009, čj. 8587/RR/2009-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2011, čj. 30 Ca 121/2009 - 109,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín ze dne 3. 4. 2009, čj. MuJc/2008/4797/SPP/Mez/46.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu. Následně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesením ze dne 8. 3. 2010, čj. 30 Ca 121/2009 - 32, krajský soud zamítl žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků. Správnost tohoto postupu potvrdil ke kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 11. 2010, čj. 1 As 76/2010 - 58. Poté krajský soud usnesením ze dne 14. 12. 2010, čj. 30 Ca 121/2009 - 71, žalobkyni opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu do jednoho týdne od doručení usnesení. Současně žalobkyni poučil, že nebude-li poplatek zaplacen, soud řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zastaví. Žalobkyně následně podala

novou žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce. Současně mezitím několikrát namítla podjatost všech soudců krajského soudu a následně též soudců NSS. Ve všech případech však nikdy neuvedla konkrétní důvody podjatosti, proto byly její námitky odmítnuty nebo bylo rozhodnuto tak, že příslušní soudci nejsou v dané věci podjatí. Následně krajský soud žalobkyni znovu vyzval (již potřetí) usnesením ze dne 13. 10. 2011, čj. 30 Ca 121/2009 - 103 k zaplacení soudního poplatku a poučil ji o důsledcích jeho nezaplacení. Protože žalobkyně ve stanovené lhůtě soudní poplatek za podanou žalobu nezaplatila, krajský soud usnesením označeným v záhlaví řízení o žalobě zastavil.

[3] Proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. Stěžovatelka ve svém podání podřadila důvody kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. Byť je kasační stížnost stěžovatelky velice stručná, je z ní patrné, že stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že v projednávané věci byly splněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Pokud ovšem stěžovatelka kasační stížností napadá usnesení o zastavení řízení o žalobě, z povahy věci pro ni přichází v úvahu pouze kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Touto námitkou se proto zdejší soud níže zabýval.

[4] Podle ustálené judikatury je kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku přípustná. Slouží totiž „*k ochraně účastníka před nezákonností tohoto usnesení či postupu krajského soudu předcházejícího jeho vydání. Lze se jí bránit například proti zastavení řízení poté, co soud stanovil účastníkovi k dodatečnému zaplacení soudního poplatku příliš krátkou lhůtu, proti zastavení řízení bez řádného poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku ve výzvě k jeho dodatečnému zaplacení, proti zastavení řízení za situace, kdy výzva k dodatečnému zaplacení soudního poplatku nebyla účastníkovi řízení či jeho zástupci řádně doručena* [...], *proti zastavení řízení předtím, než bylo pravomocně rozhodnuto o žádosti účastníka o osvobození od soudního poplatku, či proti zastavení řízení bez toho, aby byl účastník po vydání usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků znovu vyzván k zaplacení poplatku v dodatečné přiměřené lhůtě.*“ (srov. usnesení NSS ze dne 8. 9. 2005, čj. Na 225/2005 - 110, publ. pod č. 765/2006 Sb. NSS; všechna zde uvedená rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz).

[5] Kasační soud v řízení o kasační stížnosti zkoumá, zda rozhodnutí krajského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem. Jestliže krajský soud řízení o žalobě zastavil, může Nejvyšší správní soud v řízení o následné kasační stížnosti proti usnesením o zastavení řízení pouze přezkoumat, zda krajský soud správně posoudil podmínky pro zastavení řízení, nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“ (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2009, čj. 3 As 44/2008 - 80).

[6] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom, vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Z kasační stížnosti vyplývá, že námitka stěžovatelky je velmi obecná. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78, uvedl, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“ (publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS). Tyto závěry se vztahují i na důvody kasační stížnosti (kasační námitky) a míru podrobnosti přezkumu napadeného rozhodnutí Nejvyšším správním soudem. Proto se zdejší soud mohl jedinou uplatněnou kasační námitkou zabývat taktéž pouze v obecné rovině.

[9] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Takovým zvláštním zákonem je například zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Z ustanovení § 9 odst. 1 citovaného zákona vyplývá, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení,* [...] *zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[10] Krajský soud usnesením ze dne 13. 10. 2011, čj. 30 Ca 121/2009 - 103, stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu. Citované usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí 31. 10. 2011. Lhůta jednoho týdne k zaplacení poplatku uplynula v pondělí 7. 11. 2011, přičemž stěžovatelka v této lhůtě, ani později, soudní poplatek nezaplatila, ačkoliv byla řádně poučena o následcích nezaplacení poplatku. Stěžovatelka to v kasační stížnosti ostatně ani nezpochybňuje.

[11] Zaplacení soudního poplatku je jednou z podmínek řízení, jejíž nenaplnění brání vydání meritorního rozhodnutí [srov. např. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/07 ze dne 13. 11. 2007 (N 193/47 SbNU 539), dostupný na nalus.usoud.cz]. Pokud stěžovatelka soudní poplatek ani přes výzvu soudu neuhradila, nebyl krajský soud oprávněn její podání věcně projednat a reagovat tak na námitky a návrhy důkazních prostředků obsažené v žalobě. Stěžovatelka tedy navzdory poučení nesplnila poplatkovou povinnost, což vedlo krajský soud k vydání rozhodnutí o zastavení řízení. Z předloženého soudního spisu je tedy zřejmé, že důvod pro zastavení řízení byl v posuzovaném případě dán.

[12] Zastavil-li krajský soud řízení o předmětné kasační stížnosti pro nezaplacení soudního poplatku, lze v obecné rovině uzavřít, že postupoval zcela v souladu se zákonem [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]; své rozhodnutí o zastavení řízení přitom přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Námitka nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení tedy není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud na závěr podotýká, že vzhledem ke specifické povaze napadeného usnesení netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na zastoupení stěžovatelky advokátem (viz k tomu detailně rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37).

[14] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Soud přitom neshledal žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl v tomto řízení úspěšný, žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu